

[Ragnhild Andersen.]

lideforsikringsretten, eller om ministeren har betænkkeligheder ved at foreslå dette, og da hvilke betænkkeligheder.

Endvidere vil jeg gerne spørge ministeren, om 8 ugers fristen for appel til ankenævnet er lang nok. Jeg kan ikke sige det, men det drejer sig her hyppigt om meget syge mennesker, der kan have svært ved at få appelleret, fordi de skal have en anden til at hjælpe sig. Man skal være varsom med at fastsætte en frist i sådanne tilfælde, for at ikke nogen skal blive forhindret i at appellere en afgørelse, blot fordi de ikke har nogen til at hjælpe sig dermed. Her må man vise sig storsindet og imødekommende.

Som jeg har givet udtryk for, mener mit parti, at der er gode ting i forslaget, og at det bør gennemføres. Vi støtter det i håb om, at dette ankenævn vil blive til gavn for de invaliderede, og jeg vil opfordre ministeren til under behandlingen af denne sag at lægge vægt på, at invalideforsikringsrettens og ankenævnets afgørelser i fremtiden vil ske hurtigere, end de gør nu, naturligvis under behørig hensyntagen til undersøgelsesernes kvalitet.

Søren Olesen: Det må være et berettiget krav, at enhver borger får ret til at appellere en afgørelse, og derfor må man anbefale oprettelsen af dette ankenævn som appelinstans for invalideforsikringsretten. Et andet spørgsmål er, hvort stort omfang man bør give denne institution. Man må altid være lidt betænkelig ved at oprette nye institutioner, selvom det som her drejer sig om en retsinstitution, idet de altid har tilbøjelighed til at antage et større omfang, end man først havde tænkt sig.

Når det her er foreslået, at alle afgørelser skal kunne indankes, kunne jeg tænke mig, at man begrænsede sagernes antal derved, at småsagerne ikke kom videre end til invalideforsikringsretten; i det øvrige retsvæsen vil mindre sager jo heller ikke kunne appelleres frem til højeste instans. Kunne man ikke blot henlægge afgørelsen om selve retten til invaliderente til ankenævnet, medens afgørelser f. eks. om proteser ikke kommer videre end til invalideforsikringsretten?

Jeg savner oplysninger om, hvad man antager det vil koste at føre lovforslaget ud

i livet. Er det tanken, at den nævnte institution skal have så meget arbejde, at der skal blive tale om selvstændige, lønnede stillinger, eller er det tanken, at de nævnte bestillinger skal kædes sammen med andre, så omkostningerne derved bliver mindre? Har man nogen idé om, hvor mange sager der eventuelt kan tænkes indanket for dette ankenævn? Det ville jo også have betydning at få noget af dette oplyst, inden lovforslaget kommer til anden behandling.

Hvad angår sammensætningen af ankenævnet, synes jeg også, man kan sige, det er rigelig stort. Når det skal være en form for retslig afgørelse, der skal foreligge, synes jeg, man kan give det ærede medlem hr. Krogh ret i, at den lægelige og den juridiske repræsentation bør have overvægten, at det bør være den, hvis udtalelser er af afgørende betydning for retskendelserne.

Endelig skal jeg slutte med at sige, at jeg gerne vil give mit samtykke til ønsket om, at invalidelovgivningen adskilles fra aldersrentelovgivningen. Disse to områder er jo meget forskellige. Det er mange år siden, dette ønske blev rejst, og det må nu snart være på tide, at det imødekommes.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke samtlige ærede ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Holger Larsen spurgte, om ikke den ene af de to lægekynige burde være en neurolog. Nu er det jo ikke i lovforslaget ligefrem bestemt, hvad de læger skal være, som skal udnævnes til medlemmer af appelinstansen, men jeg havde tænkt mig, at det for det første skulle være en højt kvalificeret, videnskabeligt uddannet læge, eventuelt udnævnt efter forhandling med Københavns universitets medicinske fakultet, for det andet en praktiserende læge, der eventuelt udnævntes af eller efter forhandling med sundhedsstyrelsen. Det er rigtigt, som det ærede medlem sagde, at ankenævnet kan tilkalde specialister i tilfælde, hvor dette kan blive nødvendigt.

Det ærede medlem spurgte endvidere, om der ikke i større udstrækning kunne komme en koordinering af de arbejder, der finder sted på disse områder. Det spørgsmål arbejder jeg stadig med, og jeg ønsker også, at vi kunne komme til et resultat.